

MUCİZENİN GERÇEK SİHRİ

Bu Jatei isimli, mucizevi bir şekilde yaratılan bir çiçeğin hikayesidir. Yalnız, tuhaf, ve harikulade olan Jatei çiçeği, ilginç ve sıkıcı bir yaşam sürmektedir. Jatei bir kış çiçeğidir. Soğukla ve kasvetle asırlardır başa çıkmaktadır. O bir hayal çiçeğidir. Bir sihir gibi doğmuş, yaratıcısı yıldızlar ve hatıralardır. O yüzden eskiyen ve ölmeyen bir çiçektir. Lakin ölmemekte ölümü hissetmektir. Jateinin görünümü oldukça görkemlidir. Rengi, mor ve kırmızı tonlarını barındırmaktadır. Yaprakları kadife ve güçlüdür. Dikeni, gecelerden daha karadır. Son olarak sözleri o da işin sır tarafıdır. Bir bitki olmak tehlikeli ve şahanedir. Tedirgin günlerin ardından güneşi uyandırmaktadır. Kışın, bürünmektir beyaza ve titremektir gizlice hiç kimse anlamasa da.. Her çiçeğin bir haykırışı vardır. “ Ben doğada doğdum, doğada öleceğim diye.”

Adının ne olduğunu bilmediğim bir günün gün ışığını seyretmekteyim. Ben Jatei ve bugün de aynı geçmesin diye isyan etmekteyim. Ve şundan da bahsedeyim, ben “Yaşlıağaç” isimli bir kasabanın çiçeğiyim. Yaşlıağaç da bu aralar hırsızlık yaygınlaştı. Birkaç kez beni çalmaya kalkıştılar. Lakin benimle başa çıkmak sandıkları kadar kolay değildir. Mucize gibi yaratılan bir şey, mucizenin kırıntıları ile de zorlukları aşabilir.

Pekala. İşte, sesler duyuyorum. Göz alıcı bir cisim bana doğru yaklaşıyor. Sanırım o bir oğlan ve saçları mükemmel. Ve daha da yaklaşıyor. Tanrım aklımdan geçenleri durdur. Gri saçlı, mavi gözlü ve sanırım benim gibi yalnız olan çocuk eğildi ve dedi ki ..

-Daha önce böyle bir çiçeği hiç görmemiştim.

-Ve ekledim.. seni merak etmemi istiyorsan şaşırtıcı şeyler söyle.

-Of tanrım, donup kalmıştı, şaşırtıcı olmayan şeyler yapmaya devam ediyordu. Diğerlerinden farkı, donup kalmasının kısa sürmesiydi. Ve konuştu..

-Bir de yakınıyorsun, bir çiçeğin konuşabildiğini bilmezdim. Şu ana kadar..

-Demek ki hayal gücünde hiçbir çiçeği yaratmamışsın diye ekledim.

-Pekala. Senin bir adın var mı diye sordu

-Ben Jatei..

-Gerçekten ilginç bir isim. Anlamını merak ettim..

-İmkansızlığın ve mucizenin karışımı dedim .

- Etkileyici de, şahane bir ismin var Jatei.

-Teşekkürler. Ben de senin ismini merak ettim.

- Feres, deniz fenerinin ay ışığına olan tutkusu..

-Wow, senin ismin de şahane. Ve farklı hissettiriyor.

-Teşekkürler. Şimdi söyle, sen nasıl oluyor da konuşabiliyorsun.

-Bu bir sır ve sen sır saklayabilir misin ?

-Sanırım evet.

-Öyleyse inan, yoksa bir rüyaya dönüşür.

-Bu da ne demek, neye inanacağım.

-İmkansıza, ahmak! Yani bana..

-Bunun zor bir şey olduğunun farkında değil mi?

-Peki zor sandığın şeyin, denediğin zaman zor olmadığını anlarsan ne hissedersin? Hiç düşündün mü? Kimi insanlar yalnızca sanarlar, çünkü denemek bazen cesaret ister.

-Bir çiçeğin benden daha iyi düşünmesi tuhaf hissettiriyor.

-Tuhaflık, bana uzak değildir, alışsan iyi edersin.

-Pekala sana inanacağım. Sen de sırrı söyleyeceksin. Yoksa delireceğim.

-Seninle konuşabiliyorum. Çünkü beni gördüğün an zihninde yer açtın. İşte sır, çoğu insan beni görür ve geçer gider ama sen düşledin ve konuşma hakkı doğdu. Bu benim sihirli gerçeğim. Genellikle çocuklar ile konuşurum. Çünkü onlar büyüklerden daha çok düşünüyorlar. Onları seviyorum, onlar da beni, yani seni seviyorum..

-Sanırım seni anlamaya başlıyorum ve seni anlamak keyifli Jatei, tıpkı seni zihnimden geçirmek gibi ve ben de seni seviyorum..

-Bunları duymak güzel Feres, bu arada beni zihninden geçirmeni yalnızca anlamadım da, beni zihninden nasıl geçirdiğini de biliyorum. Harikulade bir cümle kurdun.

“Sanırım sen gerçek değilsin, sen bir rüyasın. Ve bir insanın uyanırken de bu kadar güzel bir rüya görebileceğini bilmezdim..”

-Peki ya şimdi ne olacak? Arkadaş olalım en iyisinden.

-İyi fikir, birbirimizi incitmeyeceğiz. Ve sen benim ilk arkadaşısın..

O gün Feres, hayal gücünün ne kadar önemli olduğunu ve dünyayı sınır tanımadan değiştirebileceğini anlamıştı. Ve artık imkansıza inanmıyor lakin masallara inanıyordu.

Jatei ise, fevkalade bir şey kazanmıştı. Daha önce hiç elde etmediği bir şey. Bir arkadaş... Ve bunun ne kadar özel bir şey olduğunu anlamıştı.

Ve son bir şeye inanın, çiçeklerde mutluluktan ağlayabilirdi....

Ezgi Tuba

Yazıcı

10/L